
Z Marijo na pot spremenjenja

Jezusova spremenitev

Čez šest dni je Jezus vzel s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal na visoko goro, na samo. Vpričo njih se je spremenil. Njegov obraz je zasijal kot sonce in njegova oblačila so postala bela kot luč. In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim. Oglasil pa se je Peter in rekel Jezusu: »Dobro je, da smo tukaj, Gospod! Če hočeš, postavim tu tri šotore; tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« Ko je še govoril, jih je obsenčil svetel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« Ko so učenci to zaslišali, so padli na obraz in se zelo prestrašili. In Jezus je pristopil, se jih dotaknil in rekel: »Vstanite in ne bojte se!« Ko pa so povzdignili oči, niso videli nikogar razen Jezusa samega. In medtem ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: »Nikomur ne povejte, kar ste videli, dokler Sin človekov ne bo obujen od mrtvih!« Mt 17,1-9

Kaj pomeni spremenitev?

Preteklo nedeljo smo brali sklep evangelija: »Zato je vsak pismouk, ki je postal učenec nebeškega kraljestva, podoben hišnemu gospodarju, ki **prinaša iz svojega zaklada novo in staro.**« (Mt,13,52), ki me ni dal miru. Zakaj ta poudarek o božjem kraljestvu, kjer gospodar ves čas prinaša iz zaklada novo in staro. Mogoče lahko v tej luči najdem odgovor na vprašanje, ki se mi zbuja ob današnjem evangeliju in sicer, kako to, da Jezus govori v zamaknjenju in spremenjenju s predstavniki stare zaveze in ne s svojim očetom?

Kdo sta Mojzes in Elija? Očak in prerok. **Mojzes** mi najbolj ostaja v spominu, ki je **neprestano v spopadu s svojim ljudstvom, ki godrnja, ko ga štirideset let vodi skozi puščavo v obljubljeni deželo.** Izraelcem je odveč napor, odveč jim je spopad z vsakodnevnimi težavami na poti v svobodo. Tako vemo, da so, med tem ko je Mojzes šel na goro po table zaveze, ulili zlato tele - božanstvo moči in uspeha in pozabili na svojega Boga. Ko je Mojzes stopil v tabor in to vidi, je pobesnel, razbil table zaveze, pa tudi zlato tele. Zlato je zdrobil in jim ga da piti.

Elija, o katerem govori stara zaveza kot največjem preroku, je prišel v spor s kraljem Ahabom. Zakaj? Kralj ga je zasovražil, **ker mu ni prerokoval lepih stvari, ampak resnico, ki je bila pogosto težka.** Zato ga je preganjal in skušal tudi umoriti. In kaj je naredil prerok Elija? V nekem trenutku, ko je videl, da je zlo naraslo, je stopil pred kralja in mu predlagal soočenje med njim in štiristo petdesetimi Baalovimi preroki. Na eni strani postavijo oltar Baalovi preroki in molijo svojega boga, na drugi moli Elija. Baalovih prerokov bog ne usliši medtem ko na Elijevo daritev vrže Bog ogenj in daritev použije pred očmi. Ljudstvo se končno spet odloči zanj, Elija pa z mečem pobije vseh štiristo petdeset Baalovih prerokov.

Obe podobi sta dokaj kruti. **Mar ni noro, da Jezus govori s tema dvema človekoma in to v najlepšem trenutku – v trenutku spremenjenja? Z Mojzesom**, ki je večkrat pokazal svojo jezo in nasilje. Na začetku je celo ubil Egipčana, ker je pretepal

judovskega sužnja. Jezil se je na ljudstvo, ki ga ni poslušalo. Prisilili je ljudi, da so pili zlati prah itd. **Elija** je še bolj krut. V boju za resnico je moral bežati, da je ohranil življenje. Ko pa je napočil trenutek resnice, se je sooči s sovražnikom in pobil z mečem vseh štiristo petdeset prerokov. Kakšna krvoločnost!? Je to res podoba, ki sodi k spremenjenju na gori? **Predstavljam si, da se je Jezus z njima pogovarjal o veselju v nebeškem kraljestvu a gotovo tudi o poti do tja.** Pogumno so najbrž potegnili **iz svoje zakladnice staro in novo.** Staro – jezo in nasilje; novo – veselje in ljubezen, ki jo je prineslo trdo delo na poti v obljubljeni deželo, na poti do čiste resnice.

Zdi se, da si predstavljamo spremenjenje še vedno zelo poenostavljeno. Za nas mora nastopiti trenutek, ko bo vse na enkrat v redu. Naslikamo si novo deželo, v bistvu pa ostajamo v vseh zablodah starega sveta. **Zakaj se Jezus pogovarja z Mojzesom in Elijem?** Ker kažeta na pot, ki edina pripelje človeka v svobodo. **To je bitka 40 let – doba enega življenja – na poti iz sužnosti v resnično svobodo. To je radikalno postavljanje na stran resnice in boj za resnico za ceno življenja.**

To je boj v zelo konkretnih skušnjavah:

- **V naših družinah in skupnostih** kjer je glavni zakon – ljubi mir, lagodje, spomini na staro sužnost, da bi izstopali iz starih vzorcev in se podajali v deželo svobode.
- **V družbenem življenju** kjer smo sužnji ugodja in lažjih poti, ki jih ponuja ta svet, da bi resnica prevzela vodstvo v igri življenja.
- **V soočenju s seboj**, npr. s spolnostjo – eno od temeljnih področij – kjer bežimo v nerealno lepoto, da bi se zavedali nujnosti poti iz sužnosti v svobodo. Poti, ki jo bomo hodili vse življenje – v obljubljeni deželo pa bomo stopili po smrti.

Papež Frančišek nas pogosto sprašuje – **smo na poti, smo v izhodu iz sužnosti.** Ali se borimo za resnico in smo v spopadu na življenje in smrt? Skušajmo si odgovoriti zelo konkretno.

1. Se veselim, Mariji ZAUPAM in SLEDIM!

Marija ima svoj načrt, ki ji ga Bog prekriža. Pripravljena ga je uresničiti.

Marija razmišlja o svojem življenju, sanja, da si bo ustvarila družino.

Zaljubljena je v Jožefa.

Prikaže se ji angel in ji naznani, da bo rodila sina.

Napoved Jezusovega rojstva

26 V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, 27 k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. 28 Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« 29 Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. 30 Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. 31 Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. 32 Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida 33 in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« 34 Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« 35 Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. 36 Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. 37 Bogu namreč ni nič nemogoče.« 38 Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje. (Lk 1,26-38)

Marija misli, da bo šlo z Bogom vse gladko, a ni tako.

Marija in Jožef se gresta popisat v Betlehem. V štalici rodi. Pridejo jih obiskati pastirčki, sveti trije kralji. Na koncu morajo bežati v Egipt...

Jezusovo rojstvo

1 Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet.

2 To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski

namestnik v Siriji. 3 In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoj rodni kraj. 4 Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, 5 da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. 6 Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. 7 In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in položila v jasl, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora. (Lk 2,1-7)

Kdo si?

Česa si resnično želiš?

Kaj v tvojem življenju je podobno Marijinim nenadnim spremembam?

Kako se odzoveš, ko naletiš na situacije, ki ti prekrižajo vse tvoje načrte?

Imam talente in sposobnosti, želje in sanje, ki so dobre. Želim si, da bi se uresničile. Če bo Bog pokazal drugače, bom temu sledil?

Večkrat mislimo, da morajo stvari teči gladko in tako kot smo si zamislili. V življenju pa gredo stvari drugače. Če želimo odrasti v vesele in dobre ljudi, se moramo ves čas soočati s spremembami in se nanje prilagajati.

Sprejemem božjo voljo! Spreminjam predstave!

2. Se veselim, z Marijo SE UČIM!

Marija se ob Jezusu ves čas uči.

Marija Jezusa večkrat ne razume. Tako je na primer, ko ga izgubi in po treh dneh najde v templju, podobno je v Kani, ko jo Jezus zavrne, da njegov čas še ni prišel ipd. A Marija se ne jezi. Ves čas premišljuje in se ob Jezusu uči.

Svatba v galilejski Kani

1 Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. 2 Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. 3 Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« 4 In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« 5 Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« 6 Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. 7 Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. 8 Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. 9 Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina 10 in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« 11 Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

12 Potem je šel dol v Kafarnaúm in z njim njegova mati, njegovi bratje in njegovi učenci; in tam so ostali nekaj dni. (Jn 2,1-12)

Kaj iz svojega življenja bi primerjal z Marijino šolo?
Česa se želiš naučiti od drugih in od Boga?

Učimo se vse življenje in ne samo v šoli. Učimo se drug od drugega. V odnosih se učimo, kako se imeti radi in delati dobro. Bog nas želi učiti ljubezni.

Učim se za življenje!

3. Se veselim z Marijo POTRPIM!

Marija trpi ob Jezusu.

Marija trpi ob Jezusu. Težko ji je, ko ga domačini zavrnejo in skoraj ubijejo. Njeno srce pa je strto, ko ga gleda v njegovem smrtnem boju. Kljub težkemu trpljenju vztraja z njim in ob njem.

Jezusa v Nazaretu zavrnejo

16 Prišel je v Nazaret, kjer je odraščal. V soboto je po svoji navadi šel v shodnico. Vstal je, da bi bral, 17 in podali so mu zvitek preroka Izaija. Odvil je zvitek in našel mesto, kjer je bilo zapisano:

*18 Duh Gospodov je nad menoj,
ker me je mazilil,
da prinesem blagovest ubogim.
Poslal me je, da oznanim jetnikom prostost
in slepim vid,
da pustim zatirane na prostost,
19 da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.*

20 Nato je zvitek zvil, ga vrnil služabniku in sédel. Oči vseh v shodnici so bile uprte vanj. 21 In začel jim je govoriti: »Danes se je to Pismo izpolnilo, kakor ste slišali.« 22 Vsi so zanj pričevali, čudili so se besedam milosti, ki so prihajale iz njegovih ust, in govorili: »Ali ni to Jožefov sin?« 23 On pa jim je rekel: »Seveda mi boste povedali ta pregovor: »Zdravnik, ozdravi sebe.« Kar smo slišali, da se je zgodilo v Kafarnáumu, stôri tudi tukaj v domačem kraju.« 24 In rekel je: »Resnično, povem vam: Nobenega preroka ne sprejmejo v domačem kraju. 25 Resnico vam govorim: Veliko vdov je bilo v Izraelu v Elijevih dneh, ko se je nebo zaprlo za tri leta in šest mesecev in je nastala huda lakota v vsej deželi, 26 toda Elija ni bil poslan k nobeni izmed njih razen k vdovi v Sarepto na Sidónskem. 27 Tudi veliko gobavih je bilo v Izraelu v času preroka Elizeja, pa ni bil izmed njih očiščen nobeden razen Sirca Naamána.« 28 Ko so to slišali, so vsi v shodnici pobesneli. 29 Vstali so, ga vrgli iz mesta in odvedli na previs hriba, na katerem je bilo

sezidano njihovo mesto, da bi ga pahnili v prepad. 30 On pa je šel sredi med njimi in je hodil dalje. (Lk 4,16-30)

Kako sprejemaš trpljenje, na videz nesmiselne težave itd.?

V življenju naletimo na mnoge situacije, ko je potrebno v neko stvar vlagati veliko napora, da dosežemo kak rezultat. Včasih ga tudi po trudu ne dosežemo. Kako se odzovemo? Se vdamo ali oviro skušamo premagati?

Vztrajam tudi, ko je težko!

4. Se veselim, z Marijo ŽIVIM in z drugimi DELIM!

Marija z bližnjimi deli, kar je in kar doživlja.

Marija spodbuja apostole k oznanjevanju.

Marija, ki je noseča, gre k Elizabeti. Z njo želi podeliti svoje veselje. Ko se po šestih mesecih vrne prenaša grde poglede in obsojanje ter celo to, da je v nevarnosti, da bi jo kamnali. Tudi Jožef se sprašuje, kako naj živi z Marijo, ki ga je prizadela.

Marija obišče Elizabeto

39 Tiste dni je Marija vstala in se v naglici odpravila v gričevje, v mesto na Judovem. 40 Stopila je v Zaharijevo hišo in pozdravila Elizabeto. 41 Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha 42 in je na ves glas vzkliknila in rekla: »Blagoslovljena ti med ženami, in blagoslovljen sad tvojega telesa! 43 Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda? 44 Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. 45 Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!« (Lk 1,39-45)

Marija v dvorani zadnje večerje z apostoli čaka na Jezusov prihod. Spodbuja jih, naj imajo pogum. Po vstajenju jih spodbuja, naj širijo veselo novico o vstajenju.

Prihod Svetega Duha

1 Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. 2 Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. 3 Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. 4 Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati.

5 V Jeruzalemu so tedaj prebivali Judje, pobožni možje iz vseh narodov pod nebom. 6 Ko se je razširil glas o tem, se je zbrala množica ljudi, ki so bili vsi iz sebe, ker jih je vsakdo slišal govoriti v svojem jeziku. 7 Strmeli so, se čudili in govorili: »Glejte, ali niso vsi ti, ki govorijo, Galilejci? 8 Kako, da jih slišimo vsak v svojem materinem jeziku? 9 Parti, Medijci in Elámci in tisti, ki prebivamo v Mezopotamiji, Judeji in Kapadokiji, v Pontu in Aziji, 10 v Frigiji in Pamfiliji, v Egiptu in v libijskih krajih blizu Cirene, in mi iz Rima, ki se zdaj mudimo tukaj, 11 Judje in spreobrnjenci, Krečáni in Arabci – vsi jih slišimo, kako v naših jezikih oznanjajo velika Božja dela!« 12 Vsi so bili osupli in si tega niso znali razložiti. Drug drugega so spraševali: »Kaj naj to pomeni?« 13 Nekateri pa so se norčevali in govorili: »Sladkega vina so se se napili.« Apd 2,1-13

Kako to, kar spoznaš za dobro, deliš z drugimi?
Koga in kako spodbuáš k dobremu?

Z vsem, kar sem in kar doživljam (dobro ali slabo) prihajam pred drugega. Razmišljam, kako bom dober ne glede na vse. Vesel sem svojega uspeha in uspeha drugega, povem, ko me je kaj prizadelo, a odpustim. Razjezim se, ko nekaj ni prav ...

V veselje, ki ga doživljam, če živim kot dober človek, vabim tudi druge. Zanje sem odgovoren. Kar sem spoznal za dobro, moram deliti naprej.

Z drugimi delim tako žalost kot veselje! Oznanjam!